¶ Propter domū dñi dei nr̄i) quaſi nõ ꝓpter me vt bereci facíūt q̄ gloriā ⁊ ꝓpriū ꝯmodū q̄rūt ſꝫ ꝓpter eccleſiā edificandā ⁊ augmētandā ⁊ glorificandā (q̄ſiui bona tibi) .i. optaui tibi bona o tu irl'm tā militās q̄ȝ triunphās. Thobie.xiij. bñdicti erūt q̄ edificabūt te tu aūt letaberis i filijs tuis. qm̄ oēs bñdicent̄ ⁊ ꝯgregabunt̄ ad dñm beati om̄s q̄ diligūt te ⁊ qui gaudēt ſup pacē tuā bona aūt domꝰ ſūt diuitie ⁊ gloria ſicut dicit. pſ. gloria ⁊ diuitie in domo eiꝰ. Itē pax ⁊ abūdantia ⁊ requies. Eſaie.xxxiij. ſedebit ppl's meus in pul. pa. in ta. fi. in requie opulēta ⁊ oīa bona que pñt imo q̄ nõ pñt excogitari. j. Cor. j. oculus nõ vidit ⁊ auris nõ audiuit in cor. ho. nõ aſ. q̄ ꝑpara. deꝰ hijs qui dili. eū oculus nõ vidit tantā pulcritudinē auris nõ audiuit tantā melodiā. cor nõ ſenſit tantā dulcedinē quāta illa. pſ. q̄ȝ magna multitudo dulcedinis tue quā abſcōdiſti timentibus nomē tuū dñe.

Ps.cxxij. ¶ Pſalmus CXXII

1 Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

¶ Ad te leua.) hic ē Quartus gradus qui recte ſequit̄ ꝑcedētes Nā ꝑmus ē exire a malis ſeculi ſeu mundū relinq̄re. Secūdus diuinū auxiliū implorare. Tercius d' ꝑuentione cōſidere h' Quartus ē inter quaſlibet anguſtias de dño ꝯſtāter cōſidere. Titulꝰ ⁊ intentio eadē que ſupra. Modus bipti tus ē. pſ. Primo dicit ſe in deo tm̄ ꝯfidere ⁊ nõ in alijs. Secūdo ꝑcat̄ vir iuſtus miam ibi (miſe. noſtri) ⁊ inde ꝓgreſſum aſcēdentis qui ſupra ad mōtes. i. ad ſanctos nūc ad ipm̄ dñm qd' maius ē oculos leuat. ⁊ ideo recte gradus cantici dr̄. igit̄ vir iuſtus ſicut ſeruus ſapiēs q̄ flagellatus imperio dñi ad ſolū dñm intendit donec iubeat parcere ait (ad te) diſcretiue ponit̄. quaſi nõ ad aliū nec ad aliud (leuaui) fide ⁊ ſpe quaſi duabꝰ manibꝰ (oculos meos) interiores. ſ. affectione ⁊ intentionē (q̄ habitas in celis) materialibꝰ ꝑ apparentiā eſſentie ſapiētie ⁊ bonitatis tue que tria in celorꝫ factione elucēt. Item (in celis) ſpūalibus. i. in angelis ⁊ ſanctis animabꝰ ꝑ gratiā q̄ dicūtur celi ea rōne qua cupidi dicunt̄ terra ꝓpter nimiū amorē quo vniunt̄ ipi vel ꝓpter hoc q2 ſunt alti ꝑ vite eminenciā volubiles ꝑ obedientiā cōcaui ꝑ hūilitatē domꝰ dei: ꝑ pietatē ſtellati: ꝑ virtutū varietatē q2 inde venit pluuia ꝑdicationis tonitrua cōminatiōis fulgura miraculorꝫ. Ad iſtū ſunt leuādi oculi de tribulatiōe. Primo tanq̄ȝ ad adiutorē. ſupra auxiliū meū a dño ⁊c̄. Deutro. xxxiij. aſcēſor celi auxiliator tuus. Scd'o vt ad exemplar. Exo. xxv. inſpice ⁊ fac ſꝫm exemplar qd' tibi in monte mōſtratū eſt. Tercio vt ad librꝫ q2 ipē ē liber ꝯtinens omnia. Eccli. xxiiij. eſt em̄ liber vite ⁊ teſtamentū altiſſimi ⁊ agnitio veritat̄. Itē liber ſcriptus intus ⁊ foris. Ezech. iij. Job. xxxj. librū ſcribat ipē q̄ iudicat in humero portē illū ad hunc librꝫ deberet quilibet hō emēdare librꝫ ſuū q2 ꝑ ipm̄ formabit̄ iudiciū generale Apoca. xx. libri aperti ſunt ⁊ alius liber apertus ē q̄ ē vite ⁊ iudicati ſunt mortui ex hijs q̄ ſcripti erant in libris. Quarto vt ad thezaurꝫ ipſe em̄ ē theſaurus oim̄ bonorꝫ ⁊ ideo libēter ⁊ frequenter deberet quilibet leuare oculos ad ipm̄. Mat. vj. vbi ē theſaurus tuus ibi ē et cor tuū. Deut. xxxij. oculi iacob in terra frumenti vini ⁊ olei. Quinto vt ad viā. Job. xiiij. ego ſum via ⁊c̄. Sexto vt ad ſpeculū in quo videre pōt quilibet maculas ⁊ defectus ſuos ſupra. Septimo candor ē lucis eterne ⁊ ſpeculum ſine macula. Octauo vt filius ad patrē qui dat ei de pane vel ſicut ſeruus ad dñm expectās mercedē ſuā ⁊ d' h' ſbiūgit

Celi dnr̄ ſancti viri ꝓpter multa.

Leuādi ſunt oculi nr̄i ad deū ꝑꝑ ſeptē

¶ Ecce ſicut oculi ſeruorū: in manibus do

2 minorum ſuorum.

¶ Ecce ſi. o. ſer.) ſunt defixi ⁊ attēte aſpiciētes (in manibꝰ dñorꝫ ſuorꝫ) vt dēt eis de pane vl' reddāt eis mercedē ſuā vel vt iubeant dñi parci eis qm̄ em̄ ſerui flagellant̄ leuant oculos ad dñm ſuū vt iubeat eis parci ⁊.

¶ Sicut oculi ancille in manibus domine

3 ſue: ita oculi noſtri ad dominum deum noſtrū donec miſereatur noſtri

¶ Sicut ocu. an. in ma. dñe ſue.) aſpiciūt (ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m) ſunt leuati (donec). i. vt vel quouſq̄ȝ (miſereat̄ nr̄i) a pñti miſeria ⁊ obprobrio liberādo ⁊ ad gloriam trāſferēdo vbi honor ⁊ gloria. Et nota q' de vtroq̄ȝ ſexu ponit̄ ſilitudo vt nullus putet ſe exceptū ſeruus enī ⁊ ancilla ē oīs hō q2 emptus ē ⁊ cōductus vt huiat ſꝫ ſeruus dr̄ ꝓpter fortes ⁊ ancilla ꝓpter debiles. Itē huus ꝓpē ſeruādi vel ſeruiēdi fidelitatē ⁊ ancilla ꝓpter generādi fecunditatē huus igit̄ ⁊ ancilla ē oīs hō eiectus de paradyſo et poſitus hic i carcere tota die cedit̄ ⁊ torquet̄ q2 tentatio ē vita hoīs ſup terrā vt dr̄ Job. vij. ⁊ iō ꝯtinue leuatos habet oculos i manꝰ dñi q̄uſq̄ȝ pietate motꝰ iubeat flagellanti vt ceſſet ſicut legit̄. ij. Reg. vl. cū extendiſſet manū ſuā angelus dñi ſup irl'm vt diſꝑderet eā miſertus dñs ſup afflictionē dauid ait angelo ꝑcutiēti populū ſufficit nūc ꝯtine manū tuam q̄ȝdiu ergo ē hō in hac vita ꝯtinue ⁊ ſemꝑ dꝫ hr̄e oculos leuatos ad dñm vñ Eccli. ij. Oculi ſapientis in capite eiꝰ. i. in xp̄o oculi aūt ſtultorꝫ in finibus terre. vt dr̄ Prouerbi. xvij. Dañ. ij. oculos meos ad celū leuant ⁊ ſenſus meus redditus ē mihi iō dr̄ Treñ. iij. Leuemus corda nr̄a cū manibꝰ in celū hui aūt ſtulti q2 in hoc ſeculo ſunt diuites ⁊ felices ridēt ⁊ nõ credūt flagellari q̄ tamen eo grauius flagellant̄ q̄ ꝑdiderūt ſenſum doloris de q̄bꝰ dr̄ Prouer. xxiij. verberauerunt me ⁊ nõ dolui traxerunt me ⁊ nõ ſenſi. Jeremi. v. attriuiſti eos ⁊ noluerūt accipere diſciplinā. Prouer. j. extendi manū m. ⁊ nõ fuit q̄ aſpiceret hui aūt hui q2 ꝯtinue vidēt ſe cedi ꝯtinue aſpiciunt i manū dñi expectātes miam eius vñ ſequit̄ vox eorū.

¶ Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: 4

quia multum repleti ſumus deſpectione.

¶ Miſerere nr̄i ⁊c̄.) ⁊ē h' ſcd'a ps vbi vir iuſtus ꝑcat̄ miſericordiā ⁊ duplicē miam. ſ. vt in corꝑe liberet̄ a ꝑſſuris ⁊ in aīa a ꝑiculis vñ dicit (miſerere nr̄i dñe miſerere nr̄i) Eccli. xxxvj. miſerere nr̄i deus oim̄ ⁊ reſpice nos ⁊ oſtēde nobis lucē miſerationū tuarꝫ. Eſa. xxxiij. dñe miſerere noſtri te em̄ expectauimꝰ eſto brachiū noſtrū in mane ⁊ ſalꝰ nr̄a in tp̄e tribulationis ⁊ neceſſe habemꝰ vt miſerear̄ (q2 multū reple. ſu. deſpe.) . i. mlti noſtrꝫ a mult̄ illorꝫ mult̄ deſpectionibꝰ ⁊ multis locis ⁊ multis tp̄ibꝰ ⁊ multis modis irridemur. j. Corꝫ. iiij. tanq̄ȝ purgamēta huiꝰ mūdi ſumus oim̄ periſſima vſq̄ȝ adhuc. Job. xij. deridet̄ iuſti ſimplicitas lampas contempta apud cogitatiōes diuitū. vſq̄ȝ hodie deridet michol dauid. ij. Reg. vj. ⁊ herodes ihm̄. Luce. xxiij. i. mali bonos. Prouerbio. xxix. abominant̄ impij eos qui recta ſunt via deinde exaggerendo ſubdit.

¶ Quia multum repleta eſt anima noſtra. 5

obprobrium abundantibus ⁊ deſpectio ſuperbis.

¶ Quia multū) q. d. iō poſtulo misereri (q2 multū repleta eſt aīa nr̄a) deſpectiōe ⁊ obprobrio. nõ ſolū corpꝰ tribulatiōe ⁊ ꝑſecutiōe. Nee. iiij. audi deus meꝰ q2 facti ſumꝰ deſpectio ꝯuerte obprobriū ſup caput eorꝫ. Treñ. iiij. recordare dñe q̄d acciderit nobis intuere ⁊ reſpice obprobriū noſtrꝫ deinde oñdit a quibꝰ ⁊ quare deſpiciat̄ dicens (obprobriū) ſumꝰ (abundantibꝰ) . i. diuitibꝰ (⁊) ſumꝰ (deſpectio ſupbis) q2 diuites ſpernūt paupes ⁊ ſupbi ꝯtemnūt hoīes hūiles. Eccli. xiij. q̄ pars bona diuiti ad pauperē. venatio leonis onager i heremo ſic paſcua diuitū ſunt pauperes ⁊ ſicut abominatio ſupbo hūilitas ſic execratio diuiti paup. vl' ſic (multū reple. ſumꝰ deſpe) . q̄ ab hoībꝰ deſpicimur qd' pꝫ (q2 mul. re. ē aīa nr̄a) . i. vita noſtra (deſpectione) diuites vitā pauperꝫ deſpiciūt ⁊ ſupbi vitā hūiliū ſꝫ i futuro (obprobriū) ſempiternū erit (abundātibus) ⁊ (deſpectio) erit (ſupbis) qn̄. ſ. paupes hūiles exaltabātur in gloria ⁊ diuites ſupbi demergent̄ in gehēna. vñ Sapi. v. tūc ſtabūt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerūt ⁊ qui abſtulerūt labores eorꝫ videntes turbabunt̄ timore horribili in ſubitatione inſperate ſalutis gementes ꝑ anguſtia ſpūs dicētes intra ſe penitentiā agentes ⁊ ꝑ anguſtia ſpūs gemētes. hij ſunt q̄s aliq̄n habuimꝰ in deriſum in ſilitudinē improperij nos inſenſati vitā illo

rũ eſtimabamꝰ iſaniã ⁊ finẽ illoꝝ ſine honore ecce quõ cõ
putati ſt̃ int̃ filios dei ⁊ int̃ ſãctos ſors illoꝝ ẽ ẽ erraui mꝰ
certe veꝝ ẽ. iõ dicit̃ Eſa.xxxiij.ve qui ſpernis nõne ⁊ ipſe
ſperneris. Iere.xxiij.dabo vos in obprobriũ ſempiternũ
⁊ in ignominiã eternã q̃ nũq̃ obliuione delet̃ Mal.vlti.
Calcabitis impios cũ fuerint ſub planta pedũ veſtrorum

Pſalmus. CXXIII

Ps.cxxiij.
1 N Iſi quia dominus erat in nobis: di
cat nunc iſrael niſi quia dñs erat in
nobis.

(Niſi qꝛ dñs) h̃ ẽ quintus gradus cantici vel quintũ can
ticũ graduũ ꝗ vir iuſtus aſcendẽs nõ ſibi ſ deo attribuit
ſuã liberationẽ ꝓ qua in p̃cedẽti pſ. orauerat dicẽs miſe
rere nr̃i dñe miſerere nr̃i. Quintꝰ igit̃ gradus ẽ deo attri
buere liberationẽ: canticũ vero ẽ ipſa leticia de liberatione
Titulus idẽ q̃ prius. Intentio monet om̃e bonũ deo attri
buere ⁊ ſic monet aſcẽdere. Modus bipertitus ẽ.pſ. Prio
vir iuſtꝰ attribuit deo ſuã liberationẽ. Scđo gratias agit
ibi (bñdictꝰ dñs) dicit ergo (niſi qꝛ dñs erat in nobis) ſicut

B
Qꝛ ſoli deo attribuendũ ẽ q̃cq̃d boni fit ⁊ hoc quadrupliciter

gubernator in naui fluctuante aut ſicut dux in exercitu cõ
fligente aut ſicut caput in corpe ſupple nõ euaſiſſemꝰ pe
ricula occurrẽtia vñ ꝙ euaſimꝰ ꝑ ipm ẽ ⁊ hoc (dicat) cor
de ore.ope (nunc) poſt euaſionẽ rei vel ſpei (iſrl̃) .i. vir vi
dẽs deũ fide vł facie hoc inq̃ dicat (niſi qꝛ dñs erat in no
bis (nullatenus euaſiſſemꝰ.q.d. vir iuſtus oẽs fideles do
attribuũt ꝙ euadũt mundi pericula ſilis modus loquẽdi
Eſa.j. niſi dñs exercituũ reliquiſſet nobis ſemẽ quaſi ſodo
ma fuiſſemꝰ.i. deſerti inetnũ. ſoli ergo deo aſcribendũ ẽ
ꝙ bonũ facis ⁊ ꝙ malũ caues ⁊ ꝙ pericula euadis ⁊ q̃cq̃d
habes.j. Cor.iiij. quid habes qđ nõ accepiſti. Romanoꝝ
xv. Gratia dei ſum id qđ ſum. Eſa.xxvj. oĩa opa nr̃a opa
tus es in nobis dñe Phil.ij. deꝰ ẽ qui operatur in nobis ⁊
velle ⁊ pficere ꝓ bona voluntate. Romano.ix. non eſt vo
lentis neq̃ currentis ſed miſerentis dei ⁊ reuera hoc fecit
dominus quia.

2 Cum exurgerẽt homines in nos forte vi
uos deglutiſſent nos.

(Cũ exurgerẽt) .i. ex malicia interiori in exteriorem ſurge
rẽt (hoies) carnales (in nos) in quibꝰ deus erat (forte vi
uos) .i. cognoſcẽtes malũ (deglutiſſent nos) qui ſimiliter

C
Qualit̃ q̃dã viui ⁊ q̃dam mortui deglutiũt̃ a dyabolo i peccatũ ſm̃ mltas circũſtantias q̃ ꝯueniũt i cõmeſtione cibi materialis

ſunꝰ homies ſ ꝯ dñm q̃ in nobis erat nihil potuerũt (for
te) Nota ẽ liberi arbitrij qꝛ nullꝰ peccat niſi velit vñ ſene.
dimitte excuſationẽ nemo inuite peccat. Et nota ꝙ q̃daꝫ
viui deglutiunt̃ quidã mortui vt dicit Aug. viui abſorbẽ
tur ſeu deglutiunt̃ qui ſciẽter peccãt de quibꝰ pſ. deſcẽde
rũt in infernũ viuẽtes. Prouerbio.j. deglutiamꝰ eũ ſicut i
fernus viuentẽ mortui deglutiunt̃ qui peccãt neſciẽter ſi
cut paulꝰ.j. Timo.j. Fui blaſphemꝰ ⁊ pſecutor ⁊ ꝯtume
lioſus ſ miam dei ꝯſecutus ſum qꝛ ignorãs feci in incre
dulitate. Et nõ ꝙ demones ꝗ inuadũt homies ꝑ ſuggeſti
onẽ tangũt ꝑ malã cogitationẽ mordẽt ꝑ malã delectatio
nẽ maſticãt ꝑ deliberationẽ trãſglutiũt ꝑ cõſenſum trahi
ciunt in ſtomachũ ꝑ operationẽ decoquunt ꝑ ꝯſuetudinẽ
vniunt mẽbris per deſperationẽ egerunt in morte ꝑ dam
nationẽ hijs gradibꝰ deſcendũt in īfernũ pctõres ſequitur

3 Cum iraſceretur furor eorum in nos for
ſitan aqua abſorbuiſſet nos.

(Cũ iraſ.⁊c̃.) duobꝰ modis fit pſecutio ꝯ iuſtos. Primo
blandit̃ lingua doloſa q̃ ſagitta ⁊ carbonibꝰ victa incipit
poſtea aperte ſeuire ⁊ q̃ prius blandiebat̃ vt seduceret po
ſtea minat̃ vt terreat ſ ſicut in pmo cãtico dolus ita in h̃
furor ꝑ dñm vincit̃ vñ ait (cũ iraſce.fu.eoꝝ) qui ẽ ſine iu
dicio rõnis ſicut inuidia vñ Iob.v. Virũ ſtultũ interficit
iracũdia ⁊ paruulũ occidit iuidia (in nos) .i. ꝯ nos innocẽ
tes ⁊ in quibꝰ deus erat (forſitã aqua) .i. popl̃s pctõr (ab
ſorbuiſſet nos) ſicut aqua maris abſorbuit egyptios. Ex

D
Aq̃ dr̃ pctõr ꝓpter q̃tuor

odi.xiiij. dr̃ aũt ppl̃s pctõr aqua ꝓpter quatuor. Primo qꝛ
labit̃ ⁊ fluit cõtinue vnus poſt aliũ Eccli.j. generatio p̃te
rit ⁊ generatio aduenit. Scđo qꝛ poſt fluxũ nõ redit.j. Re
gum.xiiij. oẽs morimur ⁊ quaſi aque q̃ nõ reuertunt̃ dila
bimur in terrã. Tercio ꝓpter copiã Eccl'aſtici.j. ſtultoꝝ in
finitus ẽ nũerus. Apoca.xvij. Aquas quas vidiſti vbi me
retrix ſedet ppl̃i ſunt ⁊ gẽtes ⁊ lingue. Quarto qꝛ deſcen
dũt in mare inferni. Eccl'es.j. oĩa flumina intrãt in mare.
Itẽ ꝑ aquã p̃t intelligi carnalis voluptas q̃ multos abſor
bet. Gen.xlix. ruben effuſus es ſicut aqua nõ creſcas. ⁊c̃.
Item aqua ẽ diuitiaꝝ affluentia que multos abſorbet pſ
Saluum me fac deus quoniam intrauerũt aque vſq̃ ad
animã meã ſ qm̃ quelibet iſtaꝝ aquarũ cito tranſit ſꝫ cuꝫ
impetu ruat ideo ſubiungit̃.

Torrentem pertrãſibit anima noſtra for 4
ſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam in
tolerabilem.

(Torrentẽ) .i. impetũ tribulationũ vel tentationũ inſur
gentiũ (pertrãſiuit) .i. pfecte trãſiuit vł per deuꝫ tranſiuit
(aĩa noſtra) ſꝫ corpus obrutũ fuerit ad tp̃s hunc torrentẽ
Primo trãſiuit dñs ⁊ ſic ſuis viã mõſtrauit. pſ. de torrẽte
in via bibet ꝓpterea exal.ca. Abac.iij. viã feciſti i mari eq̃s
tuis in luto aquaꝝ multaꝝ. Eſaie.xliij. hec dicit dñs q̃ de
dit in mari viã ⁊ in aquis torrentibꝰ ſemitã q̃ eduxit q̃dri
gã ⁊ equũ ⁊ robuſtũ. Itẽ in eodẽ cũ trãſieris ꝑ aquas te
cũ ero ⁊ flumina nõ operient te. Iere.xxxj. adducã eos ꝑ
torrẽtes aquaꝝ in via recta ⁊ nõ ipingent in ea. pꝛ factꝰ ſũ
iſraeli pater. hoc ẽ qđ dr̃ Act.xiiij. ꝑ multas tri.oꝫ intrare
in re.dei. q̃ aũt ſit aqua hec ꝑ quã trãſiuit diffinit ſubdẽs.
(forſitã ptrã.aĩa.n.aquã intole.) interrogatiue legendũ ẽ
q.d. aĩa nr̃a ptrãſiuit torrẽtẽ. qꝛ.ſ. dñs erat in nobis ⁊ (for
ſitã ptrãſiſſet) etiã ſi dñs nõ eẽt in nobis q̃ vtiq̃ nõ feciſ
ſet vñ in greco loco de forſitã ponit̃ (ara) qđ ẽ nota dubi
tatiõis. vñ ſenſus ẽ (ara) .i. putaſne (pertranſiſſet aĩa nr̃a
aquã intolerabilẽ) .q.d. manifeſtũ ẽ ꝙ nõ latini ponũt for
ſitã ad oſteudendũ periculoꝝ quantitatẽ ⁊ liberi arbitrij
facultatẽ q̃ neceſſaria ẽ qꝛ ſi hõ vult p̃t perire. ſi vult ſe iu
uare cũ gratia dei p̃t pertrãſire.j. Corinth.iij. Dei adiuto
res ſumꝰ pſ. ſi dicebã motus ẽ pes meus miſcđia tua dñe
adiuuabat me. alia lr̃a vbi nos habemꝰ (aquã intolerabi
lẽ) hꝫ (aquã ſine ſubſtãtia) voluptatẽ vel diuitiaꝝ vł etiã

E
Voluptates ⁊ diuitie ñ ſũt appetẽde triplici ratione.

tribulationũ vel etiã pctõꝝ abundantiã triplici rõne. Pri
mo qꝛ cito tranſeũt nec ſubſiſtũt. vñ pſ. vidi impiũ ſuper
altatũ ⁊ eleuatũ ſicut ſicut cedros libani trãſiuit ⁊ ecce nõ
erat. Sap.v. q̃d ꝓfuit nobis ſupbia .i. dignitas ſeculi vn
de ſupbit̃. aut diuitiaꝝ iactãtia q̃d ꝯtulit nobis trãſierũt
oĩa illa tanq̃ vmbra ⁊ tanq̃ nũcius p̃currens ⁊ tanq̃ na
uis q̃ pertrãſit aut tanq̃ auis q̃ trãſuolat in aere. aut tã
q̃ ſagitta emiſſa in locũ deſtinatũ. q̃nq̃ ponit q̃ cito tran
ſeũt ⁊ ſecundũ citius q̃ pmũ ⁊ terciũ q̃ ſecundũ ⁊ quar
tum q̃ terciũ ⁊ quintũ q̃ quartũ ſic ordinat vt velocẽ trã
ſitũ iſtoꝝ oñdat. Secũda rõ eſt qꝛ nõ faciãt habentẽ ſ exi
naniũt vñ Oſe.iiij. comedẽt ⁊ nõ ſatiabunt̃ ibi Glo. volu
ptas inſatiabilis ẽ ⁊ habita famẽ nõ ſacietatẽ parit. ꝯ bea
ti q̃ eſuriũt ⁊ ſitiũt iuſticiã qm̃ ipi ſaturabunt̃. Mathei.v.
qꝛ iuſticia ſubſtãtia ẽ q̃ ſatiat. iniq̃tas nõ hꝫ ſubſtantiã et
ideo vẽtres deuorantiũ vacuos relinq̃t totuꝫ ẽ de glo. ſũr
⁊ de diuitijs ⁊ honoribꝰ qꝛ nõ faciãt. Eccleſiaſtici.v. Aua
rus nõ implebit̃ pecunia. Prouerbioꝝ.xiij. Iuſtus come
det ⁊ replet animã ſuã. vẽter aũt impiorum inſaturabilis
Prouerbio.xxx. Tria ſunt inſatiabilia ⁊ quartũ ꝙ nunq̃
dicit ſufficit. infernus os vulue. terra ⁊ ignis .i. inuidia. lu
xuria auaricia. ambitio. Tercia rõ ẽ qꝛ fidẽ ⁊ deũ ⁊ veruꝫ
eẽ auferũt. ⁊ ſine fructu ad infernum poſſeſſores ſuos nu
dos deducũt. vñ pſ. ne timueris cũ diues factꝰ fuerit hõ ⁊
cũ multiplicata fuerit gloria domꝰ eiꝰ. qm̃ cũ interierit nõ
ſumet oĩa neq̃ deſcẽdet cũ eo gloria eiꝰ. hoc ptꝫ in diuite
epulone. Lu.xv. ⁊ in alio diuite q̃ horrea deſtruxit vt ma
iora faceret. Luce.xvj. Qđ attendẽs dauid alibi ꝓpter q̃d
irritauit impiꝰ deũ. q.d. nihil ẽ illud. iõ dicit. Eccl'es.iiij. eſt
et a īfirmitas peſſima quã vidi ſub ſole diuitie ꝯſeruate in
malũ dñi ſui pereũt eñi in afflictiõe peſſima. gn̄auit eñi fi
liũ q̃ in ſũma egeſtate erit ſicut egreſſus ẽ nudus de vtero
matris ſue ſic reuertet̃. ⁊ nihil auferet ſecũ de labore ſuo.